

DECIZIE

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul:
judecătorii:

Iulia Sîrcu
Nicolae Craiu
Luiza Gafton

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, recursul declarat de Cojuhari Viorica,

în cauza civilă la cererea introductivă a Casei de Comerț „Vita” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Dalvi & Co”,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2014, prin care a fost admisă cererea lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Dalvi & Co”, Șeinman Oleg privind anunțarea în căutare și aducerea forțată a administratorului debitorului Societatea cu Răspundere Limitată „Dalvi & Co”, Cojuhari Viorica,

c o n s t a t ă

La 28 martie 2014, CC „Vita” SRL a depus în instanța de insolabilitate cerere introductivă de intentare a procesului de insolabilitate față de SRL „Dalvi & Co”.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2014, a fost admisă cererea introductivă depusă de CC „Vita” SRL și intentată procedura simplificată de faliment în privința SRL „Dalvi & Co”, cu desemnarea lui Șeinman Oleg în calitate de lichidator.

În ședința de judecată a instanței de insolabilitate din 27 noiembrie 2014, lichidatorul SRL „Dalvi & Co”, Șeinman Oleg, a înaintat o cerere privind anunțarea în căutare și aducerea silită a administratorului debitorului Cojuhari Viorica, pentru ca ultima să dea explicații instanței cu referire la insolabilitatea debitorului și locul aflării documentelor contabile și a celor de constituire, precum și a ștampilei întreprinderii, deoarece toate încercările de a lua legătura și a stabili locul de aflare a acesteia s-au soldat cu eșec.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2014, cererea lichidatorului SRL „Dalvi & Co”, Șeinman Oleg a fost admisă. S-a dispus anunțarea în căutare a administratorului debitorului SRL „Dalvi & Co”, Cojuhari Viorica și aducerea forțată a acesteia în ședința de judecată a Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2015, ora 10.00. Executarea încheierii a fost pusă pe seama Inspectoratului de Poliție al sectorului Botanica, mun. Chișinău.

La 15 iunie 2017, Cojuhari Viorica a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2014, solicitând repunerea în termen, admiterea recursului și casarea încheierii recurate în partea dispunerii anunțării în căutare a administratorului debitorului.

În susținerea recursului, recurenta a invocat interpretarea eronată de către Curtea de Apel Chișinău a art. 24 alin. (3) din Legea insolvenței, care nu prevede dreptul instanței de insolvență de anunțare în căutare a administratorului debitorului, ci doar aducerea silită a acestuia spre audiere.

Indică Cojuhari Viorica că la momentul depunerii cererii introductive de către CC „Vita” SRL, dânsa se afla peste hotarele Republicii Moldova, fapt confirmat prin copia pașaportului. La 20 mai 2017 a revenit în țară, iar la 30 mai 2017 a depus cerere la Curtea de Apel Chișinău cu solicitarea de a face cunoștință cu materialele cauzei, despre existența căreia nu a cunoscut. Astfel, la 31 mai 2017 a făcut cunoștință cu încheierea Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2014.

La 28 iulie 2017, în adresa lichidatorului SRL „Dalvi & Co”, Șeinman Oleg a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de Cojuhari Viorica, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

La 04 septembrie 2017, lichidatorul Șeinman Oleg a depus referință, solicitând respingerea cererii Vioricăi Cojuhari de repunere în termen ca neîntemeiată cu respingerea recursului ca tardiv, deoarece aflarea peste hotarele țării în decursul unei perioade îndelungate de timp nu constituie temei de repunere în termenul de procedură omis de peste 2 ani și jumătate.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs și obiecțiile expuse în referință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de repunere în termen urmează a fi respinsă cu respingerea recursului ca fiind tardiv și menținerea încheierii recurate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

În conformitate cu art. 116 alin. (1) și (3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

Din suportul probator prezent la materialele cauzei rezultă că prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2014, cererea lichidatorului SRL „Dalvi & Co”, Șeinman Oleg a fost admisă. S-a dispus anunțarea în căutare a administratorului

debitorului SRL „Dalvi & Co”, Cojuhari Viorica și aducerea forțată a acesteia în ședința de judecată a Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2015, ora 10.00. Executarea încheierii a fost pusă pe seama Inspectoratului de Poliție al sectorului Botanica, mun. Chișinău.

La 15 iunie 2017, Cojuhari Viorica a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2014, solicitând repunerea în termenul de declarare a recursului, pe motiv că s-a aflat timp îndelungat peste hotarele Republicii Moldova, anexând copia pașaportului și a biletelor de avion.

Astfel, susține recurenta că la 20 mai 2017 a revenit în țară, iar la 30 mai 2017 s-a adresat cu cerere la Curtea de Apel Chișinău de a face cunoștință cu materialele cauzei, la 31 mai 2017 fiindu-i comunicată încheierea Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2014.

Analizând circumstanțele menționate în raport cu normele de drept citate, instanța de recurs consideră neîntemeiată cererea de repunere în termen a recursului declarat de Cojuhari Viorica, deoarece aflarea peste hotarele țării timp îndelungat de mai mult de 2 ani și jumătate nu constituie temei de repunere în termen, or, având calitatea de administrator și fondator al debitorului SRL „Dalvi & Co”, Cojuhari Viorica avea obligația de a se interesa la intervale rezonabile de soarta persoanei juridice administrată.

Cu atât mai mult că, hotărârea Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2014 de intentare a procedurii simplificate de faliment în privința SRL „Dalvi & Co”, a fost publicată în Monitorul Oficial al RM nr. 217-222 (4856-4861) din 01 august 2014.

Totodată, chiar dacă se admite că recurenta nu a cunoscut despre intentarea procesului de insolvabilitate, fiind plecată peste hotarele țării, ține de menționat că potrivit procesului-verbal de audiere a debitorului din 24 mai 2017, Cojuhari Viorica a fost audiată de către lichidatorul SRL „Dalvi & Co”, Șeinman Oleg și respectiv, se atestă că din data de 24 mai 2017, recurenta cunoștea despre intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului. Însă, Cojuhari Viorica s-a adresat cu cerere la Curtea de Apel Chișinău de a face cunoștință cu materialele cauzei abia la 30 mai 2017, fără invocarea vreunui motiv ce ar justifica depunerea cererii date peste 6 zile din data aflării despre intentarea procedurii simplificate de faliment.

Prin urmare, termenul de declarare a recursului urma a fi calculat din data de 24 mai 2017 și nu din 31 mai 2017, când Cojuhari Viorica a primit dosarul spre cunoștință, la solicitarea dânzei din 30 mai 2017, ultima zi de depunere a cererii de recurs fiind 08 iunie 2017, însă prezentul recurs a fost depus abia la 15 iunie 2017.

În acest sens, instanța de recurs reține că, în cazul în care cererea de repunere în termen ar fi considerată întemeiată din motivele invocate de Cojuhari Viorica, se va crea situația când recurenții de rea-credință vor avea posibilitatea să declare recurs din data în care vor considera necesar să solicite informații de pe materialele cauzei și nu din data în care ar fi cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască despre emiterea actului contestat.

În consecință, ținând cont de faptul că prezentul recurs a fost declarat abia la 15 iunie 2017, cu încălcarea evidentă a termenului legal prevăzut de art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței și fără a indica vreun motiv justificativ cu anexarea probelor în vederea argumentării omiterii termenului legal, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cojuhari Viorica urmează a fi respins ca fiind depus în afara termenului legal.

Instanța de recurs accentuează că o asemenea soluție este compatibilă cu standardele înserate în textul art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, încuviințarea exercitării unei căi ordinare de atac în urma rămânerii definitive a actului jurisdicțional valabil adoptat în lipsa unor circumstanțe fundamentale și obligatorii, ar însemna de fapt încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celorlalte părți la un proces echitabil.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în speța Melnic c. Moldovei din 14 noiembrie 2006, definitivă din 14 februarie 2007, precum și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Ponomaryov c. Ucrainei (hotărârea din 03 aprilie 2008, definitivă din 29 septembrie 2008), unde se notează că deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că recursul a fost depus cu omiterea termenului prevăzut de art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței, în lipsa temeiurilor de repunere în termen, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de repunere în termen cu respingerea recursului declarat de Cojuhari Viorica ca fiind depus în afara termenului legal și menținerea încheierii Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2014.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge cererea Vioricăi Cojuhari de repunere în termenul de declarare a recursului.

Se respinge recursul declarat de Cojuhari Viorica ca fiind depus în afara termenului legal.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2014, în cauza civilă la cererea introductivă a Casei de Comerț „Vita” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la intentarea procesului de insolvență față de Societatea cu Răspundere Limitată „Dalvi & Co”.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Luiza Gafton